

РЕШЕНИЕ

№ 4462

гр. София, 05.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **3605** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователна компания „УНИКА ЖИВОТ” АД, с ЕИК[ЕИК], срещу решение № 754 от 14.02.2023 г., постановено по НАХД № 13724/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 104 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № Р-10-231/06.10.2022г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, с което на касатора е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3500 /три хиляди и петстотин/ лв., на основание чл. 647, ал.2 и чл. 644, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, за нарушение на чл. 108, ал. 2, вр., ал. 1 от Кодекса на застраховането.

Касаторът оспорва решението като твърди, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон, неправилна преценка на фактическата обстановка и представените доказателства и необосновано. Счита, че формалното приложение на разпоредбите на чл. 108, ал. 1 и ал. 2 КЗ не отговаря на интересите на потребителите на застрахователни услуги. Посочва, че застрахователят се е забавил с произнасянето именно защото е целял изясняване на всички факти и обстоятелства, и е бил активна страна, за разлика от другата страна. Претендира приложимост на института на

маловажност. Счита, че е необходимо да се изследва и въпроса за справедливостта на наложената санкция, когато наказанието е явно несправедливо. Моли съда решението на СРС да бъде отменено, в условия на евентуалност моли за намаляване на наложената санкция до предвидения в закона минимум.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – заместник председател на Комисията по финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрк. С., който оспорва жалбата и моли решението на районният съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Излага доводи за неоснователност на касационната жалба в подробни писмени бележки по делото. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София - град, XIX касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63в, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има правен и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на касационната жалба:

Съдът намира, че касационната жалба е неоснователна.

При служебно извършена проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното решение за правилно.

Районния съд е приел за установяна фактическа обстановка, подкрепена от събраните по делото писмени доказателства и показанията на актосъставителя - св. С. В. А., съобразно която, на 26.04.2022г. в Комисията за финансов надзор е постъпила жалба от Б. В. Р. с оплакване за забавено произнасяне на застрахователя по предявената претенция. Извършена е проверка по случая, при която е установено, че на 15.09.2020 г. пред ЗК „Уника живот” АД е предявена претенция, регистрирана с № 17411200256, вследствие на подаден документ „Уведомление за настъпило застрахователно събитие“. Преписката е образувана по повод на настъпило на 04.09.2020 г. застрахователно събитие - смърт на застраховано лице Л. Л., вследствие на пътнотранспортно произшествие

На датата на завеждане на претенцията пред застрахователя са представени писмени доказателства, относими към основаниято и размера ѝ, включително и данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено застрахователно обезщетение.

На 07.10.2020 г. с писмо, изпратено по електронна поща, застрахователят е изискал от ползвателя на застрахователни услуги допълнителни доказателства (съобщение за смърт, удостоверение за наследници, препис-извлечение от акт за смърт, информация за заведено досъдебно производство, име на следовател/дознател, следствена служба, номер на следствено дело, наблюдаващ прокурор и прокуратура, копие на лични карти на всички законни наследници, заверено с текст „вярно с оригинала“, дата и подпис, удостоверения за раждане на малолетните лица и др.).

На 08.10.2020 г. част от допълнително изисканите доказателства са били представени пред ЗК „Уника живот“ АД. С писмо от 27.10.2020 г. застрахователното дружество е изискало от Районно управление - [населено място] информация и писмени доказателства относно настъпилото събитие.

С писмо от 29.10.2020 г. застрахователят е уведомил г-жа Б. Р.-Л., че се е обърнал за съдействие към трети лица и след получаване на нужното съдействие ще излезе с решение в сроковете, уговорени в застрахователния договор.

На 16.03.2022 г. ползвателят на застрахователни услуги е представил пред застрахователя протокол за ПТП, автотехническа експертиза и съдебномедицинска експертиза.

На 25.03.2022 г. е представена допълнителна съдебна химико-токсикологична експертиза.

На 15.04.2022 г. с писмо, изпратено по електронна поща, ЗК „Уника живот“ АД е изискало да се представят съобщение за смърт, четливо копие на съдебна химико-токсикологична експертиза, удостоверение за наследници, издадено през последните 6 месеца. С писмото отново е указано, че застрахователят си запазва правото да откаже изплащане на обезщетение.

На 19.04.2022 г. по преписката са представени изисканите удостоверения за наследници и четливо копие на съдебна химикотоксикологична експертиза.

На 20.04.2022 г. застрахователят отново е изискал съобщение за смърт на лицето.

След извършената проверка, с платежни нареждания от 18.05.2022 г. застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение на всеки един от тримата наследници на починалото лице, в размер от по 1 445,67 лв.

При тази фактическа обстановка е съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-219/19.06.2022г., с който е прието, че "ЗК УНИКА ЖИВОТ" АД не се е произнесла в законоустановения срок по предявената застрахователна претенция и осъществила състав на нарушението по чл.108 ал.2 вр. с ал.1 от Кодекса за застраховането., като нарушението е зивършено на 16.03.2021г. в [населено място].

Въз основа на съставения АУАН заместник-председателят на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ е издал обжалваното наказателно постановление.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение е извършено от компетентен административен орган, на основание чл. 16, ал. 1, т. 19 от ЗКФН във връзка с чл. 647, ал. 2 КЗ. Налагането на административното наказание е извършено от компетентен административно-наказващ орган. По безспорен начин са посочени елементите от обективната страна на деянието, доколкото процесният случай касае юридическо лице, чиято отговорност е обективна, безвиновна. Нарушението е извършено посредством бездействие от страна на дружеството - застраховател. В АУАН и НП се съдържат задължителните реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. В решението на СРС са обсъдени събраните по делото доказателства, като въз основа на тях е направен обоснованият извод, че е осъществен фактическият състав на чл. 108 КЗ /което не се и оспорва от касатора/. Налице е произнасяне по изложените от касатора твърдения.

За неспазването на посочения срок е предвидено носенето на

административно-наказателна отговорност, в нормата на чл. 644, ал. 2, вр., ал. 1 КЗ. Наложено наказание е определено справедливо, при съобразяване от страна на санкциониращия орган на критериите по чл. 27 от ЗАНН. С нормите, регламентиращи сроковете за произнасяне по застрахователни претенции, се преследват целите по чл. 2 от КЗ, една от които е защита интересите на потребителите на застрахователни услуги. Приключването в срок на заведената претенция за изплащане на обезщетение е едно от средствата за защита на тези интереси, а именно - бързото уреждане на претенции към потребителите на застрахователни услуги. Наказващият орган е отчетел и продължителното забавяне при изпълнение на застрахователя за произнасяне по претенцията, именно поради което и размерът на санкцията следва да се определи над минимума. В този смисъл, неоснователно се явява искането на касатора за намаляване на санкцията в размера на минималния такъв, предвид над едногодишното забавяне на касатора да се произнесе по претенцията.

Съдът счита, че извършеното от касатора административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който административното нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Застрахователните дружества изпълняват особено важна функция, като акумулират финансов ресурс, чрез който по определени правила да компенсират претърпените от застрахованите лица вреди. Неизпълнението на тази основна функция от страна на застрахователите в законоустановените срокове ще засегне имуществената сфера на тези лица и ще обезсмисли в по-малка или по-голяма степен целта на застраховането - обезщетяване на вреди, настъпили в следствие на предвидени в съответните договори застрахователни събития. Наказанията по чл. 644 от КЗ са насочени именно към стимулиране на застрахователите да спазват предвидените в кодекса срокове за изпълнение на задълженията им, възникнали във връзка с поетите рискове и при спазване с целта на закона, изведена в чл. 2 от КЗ. Нарушението по чл. 108, ал. 2, вр. ал.1 от КЗ е формално, на просто извършване, тъй като законодателят не е предвидил в състава му настъпването на вредни последици, което обуславя и ирелевантността на липсата на такива. Във връзка с изложеното, в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като се съобрази и забавянето в произнасянето по застрахователната претенция от страна на касатора, което е над 1 година и два месеца.

При този изход на спора е основателна претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 754 от 14.02.2023 г., постановено по НАХД № 13724/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 104 състав.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „УНИКА ЖИВОТ” АД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.